

A Fővárosi Ítéltábla az Ormai és Társai CMS Cameron McKenna LLP Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: Dr. Mitták Péter ügyvéd) által képviselt H... (...) felperesnek a Baruch Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: Dr. Baruch Gábor ügyvéd) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. június 27. napján kelt, 1.P.20.856/2012/4. számú ítélete ellen az alperes 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (Húszezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes 2011. szeptemberétől azzal a magatartással, hogy tejszínhab spray terméken a „Brillant” megjelölést elhelyezi, az ilyen megjelöléssel ellátott tejszínhab spray termékeket forgalomba hozza, eladásra felkínálja, raktáron tartja, bitorolja a felperes ... lajstromszámú védjegyét. Ezért az alperest kötelezte a védjegybitorlás abbahagyására és attól a jövőre nézve eltiltotta. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül a védjegybitorlással érintett árukat a kereskedelmi forgalomból hívja vissza, onnan vonja ki, azokat 30 napon belül semmisítse meg saját költségén. Emellett előírta, hogy 30 napon belül szolgáltatson adatot a bitorlással érintett áruk előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevőkről, valamint az ilyen áruk terjesztésére kialakított üzleti kapcsolatokról. Végül kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 286.000 forint perköltséget.

A tényállásban rögzítette, hogy a Nizzai Megállapodás 29. osztályában, egyebek mellett tej és tejtermékek tekintetében áll oltalom alatt ... 18-i elsőbbséggel a ... lajstromszámú „Brilait” szóvédjegy, melynek betűi jellegzetes, jobbra dőlő, kissé kalligrafikus módon kerültek kialakításra. A védjegy lajstromba bejegyzett jogosultja a W..., amely társaság a felperes leányvállalata. A jogosult előbb védjegyhasználatot engedett, majd 2011. december 7-én többek között a perbeli védjegyet is átruházta a felperesre. Ennek alapján 2012. január 23-án került

aláírásra az az okirat, amely rögzíti a védjegyátruházás tényét, és amely mellékletét képezi a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához (a továbbiakban: Hivatal) 2012. február 7-én benyújtott jogutódlás tudomásul vételét kezdeményező kérelemnek.

A védjeggyel ellátott tejszínhab spray termékek magyarországi forgalmazására a felperessel 2009. június 29-én kötött megállapodás alapján az alperes 2011. június 20. napjáig volt jogosult. Az alperes 2011. szeptemberében „Brillant” megjelöléssel ellátott termékeket kezdett el forgalmazni akként, hogy piros színű, ovális háttérben olvasható a fehér színű, jobbra enyhén emelkedő, stilizált betűkkel írt szó, az „a” és az „n” betűk között a piros háttérben egy kisméretű fehér csillag ábrája látható.

A felperes, mint kérelmező keresetlevél benyújtását megelőzően előterjesztett kérelme alapján az elsőfokú bíróság 1.Pk.26.197/2011/6. számút végzésével eltiltotta az alperest a „Brillant” megjelölésű habspray termékek forgalmazásától. A Fővárosi Ítéltábla 2012. május 17-én kelt, 8.Pkf.25.697/2012/4. számú végzésével a végzést megváltoztatta és a kérelmet elutasította, mert nem látta igazoltnak a kérelmező védjegybitorlás miatti fellépéshez való jogát.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes 2011. szeptemberétől azzal, hogy a „Brillant” megjelölést árun elhelyezi, az ilyen terméket forgalomba hozza, eladásra felkínálja és raktáron tartja, bitorolja a védjegyét. Egyéb jogkövetkezményként az abbahagyásra kötelezést, a jogsértő magatartástól a jövőre nézve való eltiltást, az adatszolgáltatást, a védjegybitorlással érintett termékek kereskedelmi forgalomból való visszahívását, végleges kivonását és megsemmisítését jelölte meg.

Az alperes a peres eljárásban ellenkérelmet nem terjesztett elő, de 2012. június 26-án kérelmet nyújtott be a tárgyalás elhalasztása iránt arra hivatkozva, hogy nincs tudomása fellebbezésének elbírálásáról, illetve annak eredményéről. Egyidejűleg felfüggesztési kérelmet is előterjesztett, a tárgyaláson nem jelent meg.

Az elsőfokú bíróság utalva a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 12. § (1) bekezdésére, (2) bekezdésének b) pontjára, (3) bekezdésének a), b) pontjára, 27. § (2) bekezdés a), b), c) és f) pontjaira, 48. § (2) bekezdésére, továbbá a Pp. 196. § (1) bekezdés d) pontjára és 198. § a) pontjára, a kereseti kérelmet megalapozottnak találta.

Az elsőfokú bíróság, bár a peres eljárásban az alperes nem terjesztett elő érdemi ellenkérelmet, de az elbírálás során figyelembe vette a megelőző nem peres eljárásban tett nyilatkozatait és a csatolt okiratokat.

Elsődlegesen a felperes keresetösségi jogát vizsgálta és azt fennállónak találta a Hivatalhoz benyújtott kérelemhez mellékelte 2012. január 23-án kelt, a védjegyátruházás tényét rögzítő, teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt, aláírt okirat alapján.

Minthogy az alperes nem tett ellentétes nyilatkozatot, tényként állapította meg, hogy a „Brillant” megjelölést a termékein elhelyezi, azokat ily módon forgalomba hozza, eladásra felkínálja és raktáron tartja, a kezdő időpontot az alperes nyilatkozata alapján 2011. szeptemberében fogadta el és azt is megállapította, hogy gazdasági tevékenysége körében ezeket a hasznosítási cselekményeket folyamatosan tanúsítja. A felperesi védjegy és az alperes „Brillant” megjelölésének az összbenyomás alapján történő összehasonlítása alapján arra a következtetésre jutott, hogy az adott habspray terméktípus esetében az árú megnevezése orientálja a fogyasztót. Az alperesi termék megjelöléséül a „Brillant” szó szolgál, amely piros színű, ovális háttérben olvasható fehér színű, jobbra enyhén emelkedő, stilizált betűkkel írva akként, hogy az „a” és az „n” betűk között kisméretű fehér csillag szolgál díszítésül. Hangsúlyozta, hogy mivel a védjegy nem színes, így minden színre oltalmat biztosít, ekként nincs annak jelentősége, hogy az alperes milyen színeket alkalmaz a megjelölésében. A fogyasztókat orientáló, hívó szóként szolgáló alperesi megjelölés és a védjegy vizuális szempontú összehasonlításánál rögzítette, hogy az árujelzők betűkészlete az „n” betű kivételével megegyezik, azonos az első négy betű (Bril), valamint az első szótag (Bri), a különbség az „ait” és „lant” szóvégződésekből van. Az összetéveszthetőséget fokozza az a körülmény, hogy a magyar nyelvben a szó kezdete a hangsúlyos, ami adott esetben megegyező. A betűtípusban tapasztalható alperes által hivatkozott eltérés oly mértékben kicsi, hogy azt a felületes figyelmű fogyasztó nem veszi észre vagy csak a korábban ismert termék egy újabb designjának tekinti. A csillag ábra pedig csak díszítő elemként, alárendelt szerepben jelenik meg.

Utalva az Európai Bíróság C-.../97. számú, Lloyd-ügyben hozott ítéletének 18. pontjára, úgy találta, hogy a jelen esetben az összetéveszthetőség veszélyét fokozza, hogy az alperesi termék besorolható a védjegy árujegyzékében szereplő tejtermékek közé. Fonetikai szempontból elvetette azt a felperesi érvelést, miszerint az átlagfogyasztó helyes francia kiejtéssel ejtené ki a védjegyet, azonban szignifikáns eltérést, különösen a szókezdet egyezősége miatt magyaros kiejtés esetén sem vélt felfedezni. Konceptuálisan pedig az átlagfogyasztók mind a védjegyet, mind a megjelölést fantáziaszóként értelmezik, az különösebb eligazítást nem nyújt számukra. Irrelevánsnak találta azt az alperesi védekezést is, hogy terméke növényi zsírt is tartalmaz, mert a habspray ettől még besorolható a tej és tejtermékek áruk kategóriájába. Kiemelte, hogy az alperesi termékek célközönsége az átlagfogyasztó, akiről elmondható, hogy jellemzően a tejszínhab-spray, habspray, növényi hab, stb. különbségével nincs tisztában. Ezt a distinkciót csak az igazán tudatos, az átlagnál tájékozottabb, illetőleg a laktózérzékenyek teszik meg. Az árujelzők és az érintett termékek nagyfokú hasonlósága alapján ezért az elsőfokú bíróság a védjegybitorlást megállapította és alkalmazta a felperes által kért jogkövetkezményeket is.

Az alperes tárgyalás elhalasztása iránti kérelmével kapcsolatban kiemelte, hogy részére a kereseti kérelem kézbesítése 2012. március 27-én szabályszerűen megtörtént, így elegendő idő állt rendelkezésére az ellenkérelem előterjesztésére. Ennek elmaradása nem volt akadálya az elbírálásnak, mert a tényállás a

rendelkezésre álló adatok alapján teljes mértékben megállapítható volt, továbbá nem volt olyan bizonyítási indítvány, amely szükségessé tette volna a halasztást. A tárgyalást megelőző napon előterjesztett és az eljáró tanácsnak csak a tárgyalás alatt bemutatott kérelem teljesítésére a Pp. 151. §-ában írt feltételek hiányában nem volt lehetőség. Megjegyezte továbbá, hogy a másodfokú bíróság az ideiglenes intézkedés körében a határozatát meghozta, az a tárgyaláson ismertetésre került, de a határozat a felek számára már a tárgyalást megelőzően is megismerhetővé vált. A fellebbezés érdemi elbírálása miatt a tárgyalás felfüggesztésére sem volt lehetőség, ezért az erre irányuló alperesi kérelmet elutasította.

A pervesztes alperest terhelő perköltség megítélésénél a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1), (2) és (6) bekezdését alkalmazta és 250.000 forintban állapította meg annak összegét. Ennél figyelembe vette, hogy a képviselet speciális iparjogvédelmi ügyekben való jártasságok kívánt, illetve hogy a külföldi ügyféllel a kapcsolattartás idegen nyelven történt, aminek során a beadványok fordítására is szükség volt.

Az ítélet ellen az alperes jelentett be fellebbezést, amiben elődegesen annak hatályon kívül helyezését indítványozta, másodlagosan a döntés megváltoztatásával a kereset elutasítását és a perköltség mérséklését kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárásában olyan hibákat vétett, amelyek megalapozzák az eljárás megismétlését. Előadta, hogy a Pp. nem ismeri azon eljárást, amellyel a tanács elnöke a másodfokú bíróságtól visszaérkezett végzés kapcsán értesítette a felek képviselőit, hogy a határozatot a bíróságon átvehetik. Ez ellentétes a Pp. 219. § (1) bekezdésével és nem orvosolható azáltal, hogy a határozatot a bíróság a tárgyaláson ismerteti. Az alperes érdeksérelmet szenvedett, sérült a fegyveregyenlőség elve. Megítélése szerint az ítéletábla végzésének részére történt szabályszerűen közléséig a törvényszék tárgyalást nem tarthatott volna és érdemi döntést sem hozhatott volna. Utalt rá, hogy az ítéletben még csak említés sem történik az elsőfokú tanáccsal szemben előterjesztett elfogultsági kifogásról, amelyben hozott döntést egyébként csak a tárgyalás előtt 5 nappal postázták részére. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem biztosított számára megfelelő időt arra, hogy a releváns információ birtokában kellőképpen felkészülhessen a tárgyalásra. Azzal is eljárási hibát vétett a bíróság, hogy ítéletével egyidejűleg nem küldte meg a tárgyalási jegyzőkönyvet. Megjegyezte, hogy a halasztás iránti kérelmet jogi képviselője 2012. június 20. napján postázta, amikor még az elsőfokú bíróság által hivatkozott telefonos értesítésre sem került sor. Mindez megalapozza az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését.

Emellett érdemében is hibás a döntés, mert nem merült fel olyan új adat vagy tény, amely a nemperes eljárásban megállapítottól eltérő eredményre vezethetne. Csatolta a védjegy lajstromkivonatának aktuális másolatát, annak alátámasztására, hogy a jogutódlás tényét jogerősen az ítélet meghozatalát követően sem állapította meg a Hivatal. Fenntartotta, hogy a felperes nem igazolta megfelelően igényérvényesítésének jogalapját, mert az erre csatolt okirat nem felel meg a teljes

bizonyító erejű magánokirat jogszabályi feltételeinek, amint arra döntésében az Ítéltábla is rámutatott. Azt is érthetetlennek találta, hogy az eljárás bírósága miért nem tartotta szükségesnek az okirat felülhitelesítését, a magyar bíróságok ugyanis peres eljárás során ezt kötelesek megkövetelni. Különösen sérelmesnek találta, hogy a felperes még a másodfokú végzés ismeretében sem csatolt aláírási címpéldányt, cégkivonatot, nem jelölte meg az okiratot aláíró személyeket és aláírási jogosultságukat egyéb úton sem igazolta. Hivatkozott rá, hogy a Vt. 27. és 29. §-ai egyértelműen meghatározzák, hogy ki az, aki a bitorlóval szemben felléphet és ennek a feltételnek a felperes a mai napig nem felel meg.

Vitatta, hogy az áruhasznosság és az áruk egymással történő helyettesíthetősége megállapítható lenne. Ismételten hangsúlyozta, hogy míg a felperesi termék alapvetően növényi alapú, addig az ő terméke tejalapból készül és ahhoz adnak növényi zsírt. Ez a különbség a fogyasztók szempontjából kiemelkedő jelentőséggel bír, mert a növényi alapú habspray a laktózérzékenyek és egyéb étkezési előírásokat követők számára is szabadon fogyasztható, míg a tejalapú habspray esetében ez a feltétel nem biztosított. Ugyanakkor a minőség és ízbeli különbség is feltűnő. Továbbá a termékek átlagos fogyasztója is nagy tudatossággal rendelkezik és kategorikus különbséget tesz a tejszínhab-spray és a habspray között. Végül a perköltséget is eltúlzottnak találta, mert az eljárás speciális előképzettséget, szaktudást nem igényelt. Ezt alátámasztja az az előadás is, miszerint a kereseti kérelem megszerkesztése és a tárgyalásra való átolvasása 25 munkaórát vett igénybe, ami szöges ellentétben áll azzal a feltételezéssel, hogy speciális szaktudásra lett volna szükség. Nem reális a 200 Euró/óra mértékű munkadíj sem és az is figyelmen kívül maradt, hogy az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban a felperes peresztesnek bizonyult.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, annak helyes indokaira tekintettel. Csatolta a védjegy lajstromkivonatát, amely szerint a jogutódlását tudomásul vevő hivatali határozat 2012. július 4. napján jogerőre emelkedett.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást kellően feltárta, abból az anyagi és eljárási szabályok megfelelő, a bírósági gyakorlatot is tükröző alkalmazásával helyesen állapította meg a felperesi védjegy bitorlását. Döntésével és indokaival a másodfokú bíróság egyetértett.

A fellebbezés alaptalanul sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság anélkül tartott tárgyalást az ügyben, hogy vele az ideiglenes intézkedés tárgyában hozott másodfokú határozatot szabályszerűen közölte volna. A keresetlevél benyújtását megelőzően, a Vt. 95. § (4) bekezdése alapján előterjesztett ideiglenes intézkedés iránti kérelmet a bíróság nemperes eljárásban bírálja el, döntése a nemperes eljárást befejezi. Ennek annyi eljárásjogi összefüggése van a védjegybitorlási perrel, hogy a határozat hatályon kívül helyezésére kerülhet sor, ha a pert a védjegyjogosult kellő időben nem indítja meg a (8) bekezdés szerint. A két eljárás

egyébként eljárási szempontból egymástól független, a peres ügy kézbesítésének szabályszerűségét nem befolyásolja, hogy a nemperes eljárásban megtörtént-e a másodfokú határozat kézbesítése. Ezért nem volt akadálya sem a tárgyalás megtartásának, sem az érdemi döntés meghozatalának és nem állapítható meg eljárási szabálysértés a Pp. 219. § (1) bekezdésére hivatkozva sem, mivel az ott írt kézbesítési szabályok a jelen peres eljárásban megtartásra kerültek.

Meg kell jegyezni, hogy az elsőfokú bíróság az eljárás ésszerű időn belül történő befejezését {Pp. 2.§ (2) bekezdése} szem előtt tartva járt el, amikor a másodfokú határozat bíróságra érkezéséről és megismerésének lehetőségéről rövid úton telefonon tájékoztatta a felek jogi képviselőit. Az alperes nem élt ezzel a lehetőséggel, a határozat postai úton történő kézbesítését kérte és nem jelent meg a tárgyaláson sem.

Az elsőfokú tanáccsal szemben bejelentett elfogultsági kifogás ugyancsak nem része a jelen pernek, ezért helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a kifogás tényét nem tette a határozat részévé. A kizárási kérelem ügyében született döntést az elbíráló másik tanács volt köteles az alperesnek kézbesíteni, így irreleváns az az érvelése, hogy a döntést csak a tárgyalás előtt 5 nappal kapta kézhez. Arra is eredménytelenül hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem biztosított számára megfelelő időt arra, hogy ezen releváns információ birtokában kellőképpen felkészülhessen a tárgyalásra. Tekintettel arra, hogy a kizárási kérelmet az alperes terjesztette elő, a Pp. 19. § (1) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság az ügy elintézéséből nem volt kizárva, tehát nem volt akadálya a tárgyalás megtartásának. Helyesen érvelt a fellebbezési ellenkérelem azzal, hogy jogszabályi előírás hiányában alappal nem sérelmezhetette az alperes azt, hogy az eljáró bíróság nem küldte meg a tárgyalási jegyzőkönyvet, de az alperesnek módjában állt volna azt a kezelőirodán megtekinteni, illetve illeték fizetése mellett átvenni.

Nem sérültek az eljárási szabályok azzal sem, hogy az elsőfokú bíróság alperesi kérelem ellenére nem halasztotta el a tárgyalást. Egyrészt nem állt fenn a Pp. 151. § (1) bekezdésében írt azon feltétel, hogy a halasztást a felek közösen kérték, másrészt a megszabott 8 napon belül volt a kérelem előterjesztve.

A kifejtettek alapján nem volt olyan eljárási hiba, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné, ezért nem volt akadálya a fellebbezés érdemi elbírálásának.

Sikertelenül vitatta a felperes keresetösszeírási jogát a fellebbezés és irrelevánsak az okirat alakisága, illetve annak hiánya kapcsán felvetett kifogások is annak tükrében, hogy a Hivatal a jogszerezés igazolására elfogadta a 2012. január 23-án kelt átruházási iratot és a felperes jogutódlását a védjegy vonatkozásában jogerősen tudomásul vette. Ezért megfelelően bizonyított, hogy a felperes a keresetlevél 2012. február 27-i benyújtásakor jogosult volt a bitorklás ellen saját jogán fellépni.

Osztotta az ítélet megállapításait a fellebbviteli bíróság az összetéveszthetőség körében is. Helyesen hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy védjegybitorklási perben nem a felek termékeit, hanem a védjegyet és a sérelmezett alperesi megjelölést kell összevetni, ennek során az összbemutató a meghatározó, aminek

elvont zsinórmértéke a fogyasztókban általában kialakuló megítélés. Megfelelően értékelte, hogy vizuális és fonetikai szempontból a nagyfokú hasonlóság összetévesztéshez vezethet és tartalmilag sem nyernek a fogyasztók olyan információt, ami a kellő eligazodást biztosítaná az egymással szembeállított árujelzők között. Ebben a körben a másodfokú bíróság csupán utal az elsőfokú határozat helyes indokaira, azok szükségtelen megismétlése nélkül. Alaptalanul vitatta a fellebbezés az érintett termékek hasonlóságát is, hiszen a „BRILLANT” megjelölésével jelzett hab spray besorolható a védjegy árujegyzékében szereplő tejtermékek közé, annak pedig a védjegybitorlás megítélésénél nincs jelentősége, hogy terméke milyen alapanyagot vagy adalékanyagot tartalmaz, illetve milyen élvezeti értéket, minőséget képvisel.

Nem látott indokot a másodfokú bíróság a megállapított perköltség mérséklésére sem, azt az elsőfokú bíróság a kifejtett ügyvédi tevékenység és a külföldi ügyféllel való kapcsolattartás miatt felmerülő fordítási költségek alapján helyesen határozta meg. Alaptalanul sérelmezte a fellebbezés a 200 Euróóra mértékű ügyvédi munkadíj mértékét is, mivel a megállapítás alapjául nem ez szolgált, hanem az mérlegelés eredménye. Az sem maradt figyelmen kívül, hogy az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban a felperes számára kedvezőtlen döntés született, tehát vesztesnek tekinthető, mert a másodfokú bíróság a végzésben rendelkezett az alperesnek járó együttes első- és másodfokú eljárási költségről.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alkalmazásával - helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni a felperesnek a fellebbezéssel felmerült másodfokú perköltségét, ami a képviselőtét ellátó ügyvéd áfával növelt munkadíját foglalja magában. Ennek meghatározásánál a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a szerint járt el.

Budapest, 2012. február 12.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

